

Nr 206.

Godkänd av första kammaren den 9 maj 1930.
Godkänd av andra kammaren den 9 maj 1930.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till fögderiförvaltningarna m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 127.)

Till Konungen.

Uti den till riksdagen den 3 januari 1930 avlåtna propositionen (nr 1) angående statsverkets tillstånd och behov för budgetåret 1930/1931 har Eders Kungl. Maj:t under femte huvudtiteln, innefattande anslagen till socialdepartementet (punkterna 90 och 91 av det vid propositionen fogade utdraget av statsrådsprotokollet över socialärenden för nämnda dag), föreslagit riksdagen att, i avvaktan på blivande proposition i ämnet, i riksstaten beräkna det ordinarie förslagsanslaget till fögderiförvaltningarna till oförändrat belopp, 2,375,000 kronor, och det ordinarie förslagsanslaget till vikariatsersättningar vid fögderiförvaltningarna till 300,000 kronor.

Sedermera har Eders Kungl. Maj:t i en till riksdagen avlåten, den 31 januari 1930 dagtecknad proposition, nr 107, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels nedsätta det ordinarie förslagsanslaget till fögderiförvaltningarna, nu 2,375,000 kronor, med 25,000 kronor till 2,350,000 kronor;

dels höja det ordinarie förslagsanslaget till vikariatsersättningar vid fögderiförvaltningarna, nu 160,000 kronor, med 110,000 kronor till 270,000 kronor;

dels förklara hinder icke möta för användande av sistnämnda anslag till bestridande av ersättning åt vikarie vid ledighet för befattningshavare vid fögderiförvaltningarna jämväl av annan anledning än semester och sjukdom;

dels ock godkänna av chefen för socialdepartementet förordade grunder för beredande av semester åt landsfiskalerna m. m.

Vad först angår frågan om ändrade grunder för användningen av anslaget till vikariatsersättningar vid fögderiförvaltningarna, i fråga om vars disposition riksdagens revisorer i sin den 15 december 1929 avgivna berättelse framställt anmärkning, har Eders Kungl. Maj:t efter chefens för social-

departementet föredragning i brev till länsstyrelserna den 31 januari 1930 förordnat, att vid tillämpningen av kungörelsen den 14 juni 1917 (nr 472) angående villkor och bestämmelser för åtnjutande av de från 1918 års början fastställda avlöningsförmåner för landsstaten följande bestämmelser skola från och med den 1 mars 1930 lända till efterrättelse beträffande tjänstemans skyldighet att i vissa fall vid ledighet avstå avlöningsförmåner.

1) Fögderiförvaltning tillhörande ordinarie tjänsteman, vilken åtnjuter ledighet av annan anledning än sjukdom eller semester, skall vara skyldig att under ledigheten — utöver tjänstgöringspenningar med därtill hörande tillfällig löneförbättring samt i förekommande fall förvaltningsbidrag — avstå hela den honom eljest tillkommande lönen — inberäknat ålderstillägg men fränsett ortstillägg — jämte till lönen hörande tillfällig löneförbättring.

2) Vid ledighet av sådan anledning, som avses i 2 §, avdelning A—C, i kungörelsen den 26 juni 1925 (nr 357) med tilläggsbestämmelser till avlöningsreglementet den 22 juni 1921 (nr 451) för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen, äger länsstyrelsen dock medgiva, att den tjänstledige må av lönen jämte ålderstillägg samt å lönen belöpande tillfällig löneförbättring uppbära ett belopp, motsvarande högst en tredjedel av samtliga de med tjänsten förenade avlöningsförmånerna.

3) I brevet meddelade föreskrifter skola icke medföra ändring i de av Kungl. Maj:t genom cirkulär den 26 mars 1926 till länsstyrelserna i samtliga län meddelade bestämmelserna angående avlöningsförmåner för befattningshavare tillhörande fögderiförvaltning vid uppehållande av befattning vid länsstyrelse.

4) Vad sålunda föreskrivits skall jämväl äga tillämpning å den, som förordnats att innehava ordinarie befattning vid fögderiförvaltning mot åtnjutande av därmed förenade löneförmåner med undantag av ett belopp, motsvarande vad ordinarie innehavare av tjänsten har att erlægga för egen pensionering.

Mot de sålunda givna, av allmänna civilförvaltningens lönenämnd förordade bestämmelserna i förevarande ämne har anledning till erinran icke syntts riksdagen föreligga. Med hänsyn härtill har riksdagen ock ansett hinder icke böra möta för användandet av anslaget till vikariatsersättningar vid ledighet av annan anledning än semester och sjukdom.

Vidkommande spørsmålet om semester för landsfiskalerna har riksdagen i likhet med statskontoret icke kunnat undgå att hysa viss tveksamhet om lämpligheten av att från den inom en nära framtid förestående löne regleringen för dessa befattningshavare utbryta berörda fråga. Med hänsyn till de skäl, som till stöd för förslaget härutinnan anförts och särskilt den betydelse för kontrollen över landsfiskalernas sätt att fullgöra sina skyldigheter, införandet av semesterrätt för dem otvivelaktigt komme att medföra, har riksdagen emellertid icke velat motsätta sig förslaget ifråga. Riksdagen förutsätter dock härvid, att de villkor, departementschefen angivit för semesters beviljande, noggrant iakttagas, och riksdagen vill särskilt fram-

hålla angelägenheten av att såsom vikarie för en landsfiskal icke må förordnas biträde hos befattningshavaren ifråga. I detta sammanhang vill riksdagen ock hava såsom sin mening uttalat, att stadgandet om semesterrätt bör kompletteras med en bestämmelse om skyldighet att begagna semester.

Vad Eders Kungl. Maj:t föreslagit beträffande frågan om semestertidens längd och rätt för landsfiskalsvikarier att åtnjuta semester, har riksdagen funnit sig böra godkänna. Förslaget i vad det avser landsfiskals rätt till vissa löneförmåner under semestertiden har riksdagen likaledes ansett vara av beskaffenhet att kunna godtagas.

Då riksdagen ej heller i övrigt funnit skäl till erinran mot Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag, får riksdagen alltså anmäla,
att riksdagen

dels nedsatt det ordinarie förslagsanslaget till fögderiförvaltningarna, nu 2,375,000 kronor, med 25,000 kronor till 2,350,000 kronor;

dels höjt det ordinarie förslagsanslaget till vikariatsersättningar vid fögderiförvaltningarna, nu 160,000 kronor, med 110,000 kronor till 270,000 kronor;

dels förklarat hinder icke möta för användande av sistnämnda anslag till bestridande av ersättning åt vikarie vid ledighet för befattningshavare vid fögderiförvaltningarna jämväl av annan anledning än semester och sjukdom;

dels ock godkänt de i statsrådsprotokollet över socialärenden den 31 januari 1930 förordade grunder för beredande av semester åt landsfiskalerna m. m.

Stockholm den 9 maj 1930.

Med undersätlig vördnad.
